

ПОЛЕЗНА ИНФОРМАЦИЯ ЗА РОДИТЕЛИ

Мили родители- Нормалният психологическият климат в семейството е от изключително съществено значение за правилното и хармонично развитие на вашето дете. Нещо повече, той е един от най-мощните двигатели за неговото безболезнено приспособяване към условията на организираното обучение в училище. Семейството трябва да играе стимулираща роля в изграждането на положителна нагласа спрямо училището, при липсата на която се стига до трудна приспособимост на първокласника към училищните изисквания и до възникване на така наречената училищна фобия. Важната роля на психологическата атмосфера в семейството се илюстрира и от обстоятелството, че в своята най-дълбока същност детското развитие в неговите три аспекта: биологически, психологически и социален - не е нищо друго освен един ръководен от възрастните (преди всичко от родителите) процес.

ДОБРИТЕ ОТНОШЕНИЯ МЕЖДУ РОДИТЕЛИТЕ ДАВАТ НА ДЕТЕТО:

- **СИГУРНОСТ** - в семейството детето получава необходимото за правилното му психическо развитие чувство за сигурност;
- **ОБИЧ И НЕЖНОСТ**- родителите сме необходими за правилното развитие не само като осигуряваме на детето си само материални средства (храна, облекло, жилище). Голямата роля на семейството за правилното и хармонично развитие на малкия ученик произтича от обстоятелството, че семейството задоволява някои от най-насъщните потребности на съзряващата детска личност. Това са преди всичко потребностите на детето от родителска обич и нежност;
- **АВТОРИТЕТ НА ЛИЧНОСТ** - в семейството **МАЙКАТА** - символизира любовта, а **БАЩАТА** - задоволява потребността на детето от авторитет. В образа на двамата си родители детето вижда модел за подражание. Авторитетът не означава в никакъв случай тирания и още по-малко изпълняване на детските капризи. В желанието си да изглеждаме "модерни" ние понякога фамилиярничим с децата си, а това води до неблагоприятни последици. Фамилиярността по правило не съдейства за създаване на добри отношения между родителите и детето, както и респектиращата дистанция от своя страна не пречи на близостта, нито на взаимната обич между двамата;
- **ПРИЗНАВАНЕ НА НЕГОВИТЕ ПОСТИЖЕНИЯ** - това е много важно за малкия ученик. Така той придобива увереност и вяра в собствените сили и възможности.

В СЕМЕЙСТВОТО СЕ ЗАДОВОЛЯВАТ ПОТРЕБНОСТИТЕ НА ДЕТЕТО:

- **ОТ ИГРОВА ДЕЙНОСТ** - една от най-важните потребности за малкия ученик е от игрова дейност. В играта детето получава и първите си социални контакти. Именно в играта детето подтиска естествения за възрастта си егоцентризъм, учи се да спазва правилата, да печели и губи, да отстоява интересите си и да общува равностойно с приятелчетата си. Наред с това играта е най-добрият начин за уравнивяване напрежението от учебната работа. Много е важно на нашия първокласник да му осигурим по 3-4 часа за игра и двигателна активност;
- **ПРИЗНАВАНЕ НА НЕГОВИТЕ ПОСТИЖЕНИЯ** - топлият емоционален климат в семейството съдейства и за задоволяване на друга твърде съществена потребност на детето - признаване на неговите постижения;
- **ПООЩРЯВАНЕ НА ПОЗНАВАТЕЛНИТЕ МУ ИНТЕРЕСИ** родителите трябва да дадем разбираем отговор на всички въпроси, които интересуват нашето дете, да поощряваме познавателните му интереси, да създадем и запазим у него необходимите здравни и културни навици.

НАЙ-ЧЕСТО ДОПУСКАНИ ГРЕШКИ ОТ РОДИТЕЛИТЕ:

- **ЛЪЖИ**
- **НЕКОРЕКТНОСТ**
- **ГРУБОСТ**
- **ХИТРОСТ**

Понякога ние родителите допускаме грешка. Живеейки в този объркан свят, пълен с много лъжи и некоректност, не възпитаваме понякога у детето си качества като вежливост, кавалерство, приятелство, обич към труда, а му внушаваме как да брани по-добре материалните си интереси, да хитрува, да извлича полза от другите. Нерядко това така наречено "възпитание", най-често неговите резултати, макар и по-късно, се връщат като бумеранг към самите "възпитатели".

Децата са склонни по силата на самата си природа да възприемат красивото в света и човешките отношения. Затова ние родителите трябва да им показваме прелестта на родната ни природа, красотата от произведенията на изкуството, на добрите и благородни човешки отношения.

Мисълта на Антоан дьо Сент Екзюпери, че "най-хубавото се вижда със сърцето" - важи с пълна сила и за малките първокласници.

ПРОБЛЕМИ В СЕМЕЙСТВОТО

Благоприятният за хармоничното детско развитие климат в семейството или съществува или не съществува. Средно положение тук няма. Децата се снабдени с такава фина настройка спрямо колебанията в семейната атмосфера, че рядко могат да бъдат измамани от привидно коректните взаимоотношения между родителите. Формалните и хладни взаимоотношения между майката и бащата, дори когато са изградени "в името на детето", биват регистрирани от неговия точен и безпогрешен сеизмограф. Тогава то заживява с болезненото чувство, че не е желано от родителите си, че то носи вина за нарушаването на семейната хармония. В такива случаи детето заживява с чувството, "че е измамено", то загубва самоувереността си и чувството си за сигурност, озлобява се към света, нервничи. Материалната му задоволеност не го радва, защото на неговата душевност са чужди и непонятни фалшът и лъжата. Най-често зад незадоволителния училищен успех, лошо настроение, непослушанието, детските лъжи и нервност се крият неразрешими за детето конфликти от семейно естество.

Неблагоприятните, психотравмиращи детето въздействия при така нареченото **непълно семейство** (например смърт на единия от родителите) произтичат от различната психологическа роля, която изпълняват бащата и майката за правилното детско развитие. Последното е немислимо без пълноценното присъствие и на двамата родители в семейството. Затова в тези случаи е важна ролята на учителя, който с подходящ подход може да стане заместник на липсващия родител. Нужно е много внимание и разбиране от негова страна.

Под **дезорганизирано семейство** обикновено се разбират случаите на развод или продължителен и дълбок конфликт между родителите. Във възрастта на начален училищен курс в това число и при първокласниците семейните раздори се отразяват неблагоприятно на адаптацията на детето към училище. Подобни деца обикновено са мълчаливи, замислени, странят от шумните и весели игри на съучениците си, често и от учителя. Те са затруднени при установяване на пълноценен контакт със съучениците си, а поради затвореността си, чувството за себеподценяване и мълчаливостта създават често впечатление, че не проявяват достатъчно интерес към учебната работа, поради което нерядко получават по-ниски бележки, отколкото заслужават. Тази категория деца изискват строго индивидуален подход от преподавателя. Той трябва да спечели доверието им, да стопли сърцето им с внимание и да ги стимулира към изява на възможностите им.

Детето, развиващо се в психологическата атмосфера на **анахроничното семейство**, където най-често авторитетът на родителя е въздигнат в култ и приема формите на груб деспотизъм, е постоянно сковано в инициативността си и в стремежа си за лична изява. То живее

в непрекъснат страх, да не се "провини" пред строгия родител и постепенно се оформя пасивно, безинициативно и прикрито същество, което в пубертета ще доведе до бягства по един или друг начин било с лоши приятели, било към алкохола, цигарите или наркотиците, само да не си е вкъщи. Още от сега връзката между родителите и детето се разпада и тогава през пубертета съвсем се разкъсва.

Друга разновидност на **анахроничното семейство** е това, в което естественият семеен кръг се измества една генерация назад и родителските функции се поемат изцяло от дядото и бабата.

Непълноценното в психологическо отношение семейство повлиява неблагоприятно правилното детско развитие не само по пътя на нарушения психологически климат, но и посредством невъзможността да осигури на детето необходимия дневен и седмичен режим.

НЕКА ОБИЧАМЕ ДЕЦАТА СИ. НЕКА ИМ ДАВАМЕ ЦЯЛАТА СИ ЛЮБОВ И ИМ ОБРЪЩАМЕ ВНИМАНИЕ.ТЕ ГО ЗАСЛУЖАВАТ

Ако търсите помощ и съвет за вашето дете, можете да ги откриете всеки четвъртък от 8.30 – 17 ч. в специализирания кабинет за психологическо консултиране и психодиагностика от Татяна Петрова – клиничен психолог. Предварително записване на телефони: 8130 475, 831 90 19.